

Liebe Eltern!
Drodzy rodzice!

Sie können Ihrem Kind helfen mit diesen Texten in Ihrer Sprache POLNISCH.
Tymi tekstami w Państwa języku POLSKIM możecie Państwo pomóc swojemu dziecku.

Ihr Kind geht in Deutschland in die Schule.
Państwa dziecko chodzi do szkoły w Niemczech.

Hier wird im Unterricht DEUTSCH gesprochen.
Tutaj mówi się na lekcjach po NIEMIECKU.

Ihr Kind muss DEUTSCH verstehen und sprechen, um gut und viel zu lernen.
Państwa dziecko musi rozumieć i mówić po NIEMIECKU, aby móc się uczyć dobrze i w szerokim zakresie.

Am Anfang muss Ihr Kind lernen, deutsche Buchstaben und Wörter zu schreiben und zu lesen.
Początkowo Państwa dziecko musi się nauczyć pisać i czytać niemieckie litery i wyrazy.
Für Kinder, die Deutsch verstehen, ist im Schreibheft auf DEUTSCH erklärt, wie sie lernen sollen.
Dla dzieci, które rozumieją język niemiecki, wyjaśnienia, jak one mają się uczyć, zamieszczono po NIEMIECKU.

Hier ist eine Übersetzung davon in Ihrer Sprache POLNISCH.
Tutaj znajduje się tłumaczenie w Państwa języku, po POLSKU.

Lesen Sie Ihrem Kind die Texte auf POLNISCH vor, damit es besser versteht, was es tun soll.
Proszę przeczytać dziecku teksty po POLSKU, aby lepiej zrozumiało, co ma robić.

Wenn Sie und Ihr Kind diesen Text auf POLNISCH verstehen, können Sie beide hoffentlich besser verstehen,
was die Lehrer und Lehrerinnen auf DEUTSCH zu Ihrem Kind sagen und was sie verlangen.
Gdy Państwo i Państwa dziecko będziecie rozumieli te teksty po POLSKU, to miejmy nadzieję będziecie lepiej rozumieli, co nauczyciele i
nauczycielki mówią po NIEMIECKU do Państwa dziecka i czego od niego wymagają.

Vater, Mutter oder große Geschwister lesen vor, wie das Kind mit dem Heft lernen wird.
Das Kind schaut sich im Heft die großen Buchstaben mit den Punkten, Linien und Pfeilen an.

Tata, mama lub starsze rodzeństwo czyta głośno, jak dziecko będzie się uczyło z tego zeszytu.
Dziecko przypatruje się dużym literom z kropkami, liniami i strzałkami w zeszytcie.

Przyjrzyj się nam literkom!
Każda z nas mówi: To ja.
Tak chcę wyglądać, dokładnie tak.
Ja jestem pięknym wzorem.

Każda pyta: Poznajesz mnie?
I którą z nas jeszcze poznajesz?
Proszę, proszę nie myl nas!

Każda z nas mówi: napisz mnie tak!
Tak sobie tego życzę. Dokładnie tak!

 Białe kropki
pokazują Ci, gdzie Twój
ołówek musi zacząć
naś pisać.

Linie i strzałki wyznaczają drogę,
którą na nakreślić Twój ołówek.

My niebieskie literki wzorcowe
zawieramy jedną lub dwie
albo trzy białe kropki:
Pierwsza kropka jest gruba,
druga kropka jest delikatna,
trzecia jest malutka, kropeczka.
Od tych kropek rysujesz
czubkiem Twojego rysika lub
ołówka po tablicy lub papierze tak,
aby powstała linia pisma.

Która z nas może być jedną
z liter w Twoim imieniu?
Pokaż wszystkie te literki!
Piszesz nas w Twoim imieniu
dokładnie tak, jak Ci to tutaj pokazujemy?
Jeżeli będziesz się nami kierował,
to później będziesz mógł dobrze
łączyć ze sobą literki, których

kolejno będziesz się uczył pisać.
To się nazywa wtedy pismo ręczne.
Na tej podstawie rozwinie się z biegiem
czasu Twój bardzo osobisty charakter pisma.

Teraz na początku każda literka
stoi jeszcze osobno na papierze.
To się nazywa pismo drukowane.

Ww

Przyjrzyj się teraz temu W!
Widzisz tylko jedną grubą kropkę.
Pisze się je jednym pociągnięciem ręki:
Pociągnij Twoją linię skośnie w dół,
na dole w szpic i skośnie do góry,
u góry w szpic, skośnie w dół,
w szpic i skośnie do góry.

Ta cała długa droga jest jedną
jedyną, trzykrotnie złamaną linią.
Przy dużym W jest to dokładnie tak
samo, jak przy jego braciszku w.

Oo

Teraz przyjrzyj się O i o:
Gruba kropka znajduje się u góry z prawej strony.
Linia pisma ciągnie się u góry łukiem w lewą stronę i
biegnie dookoła,
aż strzałka napotka kropkę.
Przy dużym O jest znowu
tak samo jak przy małym o.

Wo...?

Z w i o powstaje słowo wo.
Tak zaczyna się wiele pytań,
ale wtedy zawsze z dużym W:
Wo ist meine Mama?
Wo liegt mein allerliebster Stift?
Wo steht der nächste Buchstabe?

Rr

W tej samej linijce jak O i o
widzisz dwóch literowych braci,
którzy zupełnie nie są do siebie podobni:
duże R i małe r.

Duże R ma dwie kropki,
piszesz je więc dwoma pociągnięciami ręki.
Rozpoczynasz od grubej kropki:
prostopadłe z góry w dół.
Druga linia wychodzi teraz
z delikatnej kropki i załamuje się łukiem
w prawo, aż natrafi w połowie
na pierwszą, prostopadłą linię,
załamuje się i przebiega skośnie w dół.

Małe r ma tylko jedną kropkę.
Twój ołówek rysuje prostopadłą linię w dół,
potem dokładnie po tej pierwszej linii
znowu kawałek do góry i zatacza
mały łuk w prawo.

Tt

Teraz przyszła kolej na T i t.
Oba mają dwa punkty,
oba piszesz dwoma pociągnięciami ręki.
Pierwsze pociągnięcie przy dużym T
pionowo w dół jak przy R.
Potem Twój ołówek kreśli nad tym
od lewej strony poziomy daszek.
Przy małym t pierwsze pociągnięcie kończy się
małym łukiem w prawo.
Drugie pociągnięcie możesz z pewnością
sobie sam wytłumaczyć.

Vater, Mutter oder große Geschwister lesen vor, wie das Kind mit dem Heft lernen wird.
Das Kind schaut sich im Heft die großen Buchstaben mit den Punkten, Linien und Pfeilen an.

Tata, mama lub starsze rodzeństwo czyta głośno, jak dziecko będzie się uczyło z tego zeszytu.
Dziecko przypatruje się dużym literom z kropkami, liniami i strzałkami w zeszytcie.

Wort Tor

Czy można za pomocą tych czterech liter pisać teraz także nowe słowa?

Można! Ty to potrafisz!
Choćby Wort i Tor i ...
Zajrzyj do listy na końcu zeszytu!
Ale jest jeszcze więcej słów,
które już potrafisz napisać.

Z każdą nową literą,
której się właśnie nauczyłeś,
stają się możliwe nowe słowa. I wkrótce
będzie tych słów nieskończenie wiele.

Czy to czary? Można by sądzić, że tak.
Ale tak naprawdę my litery jesteśmy
jedynie nadzwyczaj ruchliwe.
Każda z nas występuje w wielu słowach.
Małe e znajdziesz prawie wszędzie.

Üben und Können

Na pięciu stronach z tyłu zeszytu
każda z nas liter pokazuje, jak chce być
umieszczona w liniach pomocniczych,
gdy piszesz nas w zeszytcie.
Linie pomocnicze określają,
jak bardzo się wyciągamy
w górę i w dół, abyśmy ładnie wyglądały
i aby nas nie mylić.
Ale najpierw proszę ćwiczyć
bez linii pomocniczych obok zeszytu:
każdego z naszej pary braci osobno,

potem zawsze obu na zmianę
a potem nowe słowa.
Najlepiej rysikiem na prawdziwej tabliczce łupkowej
(Schiefertafel) albo ołówkiem na szorstkim papierze.

Podczas pisania zwracaj uwagę na to,
jak poprzez ruchy Twojej dłoni powstają litery.
Czujesz tablicę, rysik, papier, ołówek, Twoją
rękę, każdy palec, ruch?
My litery udajemy się najlepiej,
gdy jesteśmy pisane starannie i powoli.
Ćwicz nas tak długo, aż Twoja dłoń
będzie jakby sama z siebie nas pięknie pisała. I
zwracaj na to uwagę, czy ona trzyma rysik lub
ołówek dokładnie tak,
jak pokazują to Tobie obrazki.
Przekartkuj, popatrz na ręce
i naśladowuj je tak dobrze, jak tylko potrafisz!

Chcesz inaczej trzymać ołówek,
bo tak, jak to jest pokazane na rysunkach
jest zbyt uciążliwe dla Twojej ręki?
To trzymaj go możliwie podobnie.
To jest chwyt, który umożliwia
pisanie bez trudu, jeżeli jest
rozluźniony i Ty go cierpliwie ćwiczysz.

Schreiben und Spinnen

W zeszytcie znajdziesz dla każdej pary braci liter
pustą kartkę szorstkiego, białego papieru. Na
pierwszej stronie, przedniej stronie, pisz starannie.
Na drugiej stronie
możesz dowolnie malować.
Pod każdą stronę do pisania podłóż sobie
kartkę z liniami pomocniczymi A lub B.
Linie prześwitują i pomagają

ładnie pozostawać w liniach.
Gdy wyciągniesz kartkę z liniami,
Twoje własne litery widnieją
na białej kartce, tak piękne i
dumne i czytelne, jak my ich wzorce.

Do tej pracy potrzebujesz
dobry, miękki ołówek,
który łatwo pozostawia piękne linie,
a Ty nie musisz mocno przyciskać.

Drugą stronę każdej strony do pisania
możesz używać bez kartki z liniami pomocniczymi na
kolorowe linie i wzory, obrazki z kropek, zawijasów,
liter ...
na wszystko, co chcesz malować i pisać.
Pofolguj sobie! Ale:
używaj kredek, a nie pisaków!

Pod następną stronę podłóż
znowu kartkę z liniami pomocniczymi
dla następnej litery i słów, które ona teraz umożliwia.
Która z nas liter ma być następną?
I na jakie słowa jest teraz kolej?
Sprawdź z tyłu w zeszytcie!

I nie zapomnij: wszystko co nowe
ćwicz najpierw obok zeszytu.
W zeszytcie powinno się zgromadzić tylko to, z czego
możesz być naprawdę dumny,
a nie bazgroły początkującego.

My literki życzymy Tobie:

Viel Glück
mit uns allen!

links

Leworęczni piszą
lewą ręką,
przesuwają zeszyt w lewą stronę
i kładą go skośnie na stole.

Ręka pozostaje pod linią pisma.

rechts

Praworęczni piszą
prawą ręką,
przesuwają zeszyt w prawą stronę
i mogą go pozostawić leżącemu prosto.

Kciuk i dwa palce trzymają ołówek
możliwie luźno i nie tak blisko czubka ołówka.
Dwa pozostałe palce nic nie robią.
Podczas pisania ręka opiera się lekko o kant dłoni
i obraca się może trochę do wewnątrz.
Czubek ołówka pociera z lekkim przyciskiem papier.

Lekką ręką pisanie przyjdzie wszystkim lekko!

Vater, Mutter oder große Geschwister lesen vor, wie das Kind mit dem Heft lernen wird.
Das Kind schaut sich die Rückseite des Heftes mit Bildern, Wörtern und Buchstaben an.

Tata, mama lub starsze rodzeństwo czyta głośno, jak dziecko będzie się uczyło z tego zeszytu.
Dziecko przypatruje się końcowej stronie zeszytu z obrazkami, wyrazami i literami.

Tekst do strony z obrazkami

Na ostatniej stronie okładki Twojego zeszytu widzisz wiele kolorowych obrazków, czarne wyrazy znajdują się nad nimi, niebieskie litery znajdują się pod nimi, a obok nich widzisz żółte kropki.

Obie niebieskie litery są bardzo blisko siebie. One są ze sobą spokrewnione jak starszy i młodszy brat. Obie są do siebie bardzo podobne lub są do siebie trochę podobne lub zupełnie nie są do siebie podobne.

Duży brat pod obrazkiem jest pierwszą literą w wyrazie. Mały brat też tam często jest, lub występuje w jakimś innym wyrazie. Dwa razy nie ma dużego brata, małego zobaczysz jednak w wyrazie u góry.

Spróbuj dojść do tego, jak się wymawia daną literę! Obrazek i wyraz Ci w tym pomogą. To może okazać się jednak trudne: Litery zmieniają się w wymowie pod wpływem sąsiadów w wyrazie. Wsłuchaj się w K i k w wyrazie Krokodil.

Gdy piszesz dwie nowe literki ładnie, radośnie, lekką ręką, to napisz je w zeszytcie: samych braci i na zmianę, i wyrazy, w których one występują.

Każdy nowy wyraz napisz kilka razy. Przyjrzyj mu się wcześniej bardzo dokładnie! Każdej literce! Powiedz go sobie głośno:

Co przy tym słyszysz?
A czego nie?

Ćwicz tak długo obok zeszytu, aż wszystko dokładnie zapamiętasz. W zeszytcie powinna powstać taka strona, z której możesz być dumny! Taką stronę pokaż osobie, która potrafi bardzo ładnie pisać. Teraz potrafisz! – Czy tak Ci powiedziała? To zrób koło braci na żółtej kropce znak i ogłoś: TĘ PARĘ POTRAFIĘ PISAĆ!

Z biegiem czasu coraz więcej liter będzie Ci łatwo przychodziło. Będziesz potrafił pisać lekką ręką, ładnie i z głowy coraz więcej wyrazów. Wszystkie wyrazy, które będziesz chciał napisać.

Chcesz napisać wyrazy, dla których teraz nie masz wzoru? Powiedz je sobie! Przysłuchaj im się! I napisz je, tak dobrze, jak potrafisz! A potem daj sobie wytłumaczyć, czego masz się jeszcze nauczyć. Wiele wyrazów jest bardzo podstępnych: nie słyszysz, jak się je pisze!

Są nawet sobowtóry: Circus jest często pisany Zirkus ale za każdym razem tak samo się je wymawia.

Czy to już wreszcie wszystko? Nie! W zeszytcie wzory dla ręcznie pisanego pisma drukowanego hDs są niebieskie.

hDs

Natomiast wszystkie wyrazy normalnego pisma drukowanego są czarne. Dwie z nas wyglądają w piśmie drukowanym zupełnie inaczej, niż Ty nas piszesz.

Litery a i g w Papagei są u Ciebie

a g

Za pomocą dwóch kropek przekształcają się a o u w ä ö ü .

a o u ä ö ü

Widzisz to w wyrazach Mädchen, Vögel i Tüte.

Literki, którą potrzebuje niewiele wyrazów nie ma na stronie z obrazkami, znajdziesz ją w innym miejscu w zeszytcie: ß

ß

W gronie naszych 26 liter do odkrycia jest wiele dziwnych rzeczy, a na dalekim świecie jest jeszcze całe mnóstwo zupełnie innych liter. Na szczęście Ty musisz uczyć się teraz tylko naszych liter. A tych nie ma aż tak dużo.

Ale z pomocą tych niewielu liter będziesz mógł pewnego dnia napisać nieskończenie wiele wyrazów. To jest jednak jak czarodziejska sztuczka!

To co Ty napiszesz, wszyscy będą mogli przeczytać, nawet jeżeli Ty będziesz w danej chwili zupełnie gdzie indziej, może nawet gdzieś bardzo daleko.

Vorlesetext 2 im Heft **achtsam schreiben lernen** auf POLNISCH

Vater, Mutter oder große Geschwister lesen vor, wie das Kind mit dem Heft lernen wird.
Das Kind schaut sich die Rückseite des Heftes mit Bildern, Wörtern und Buchstaben an.

Tekst w zeszytcie **achtsam schreiben lernen** po POLSKU.

Tata, mama lub starsze rodzeństwo czyta głośno, jak dziecko będzie się uczyło z tego zeszytu.
Dziecko przypatruje się końcowej stronie zeszytu z obrazkami, wyrazami i literami.

A kto Ciebie dobrze zna, ten rozpozna
nawet Twój charakter pisma.